

FELLINGER KÁROLY (1963) Jóka (Szlovákia)

FELLINGER KÁROLY

Cölöpök

János éppen a számítógép előtt
 ücsörgött, mikor úgy félvállról apja
 megkérdezte tőle, hogy hány kiló is
 valójában, nem tudott hazudni, így
 egyenes választ adott, mire apja
 ráfelelte, milyen kicsi a világ,
 a férfi, aki a szobában veled
 együtt alszik, pontosan ennyit nyom, az
 az igazság, hogy János az, aki ott,
 a szobában együtt alszik veled, de
 apját nem hagyta nyugodni a dolog,
 szajkózta, még formázzátok is egymást,
 bár engem ám nem könnyű egykönnyen be-
 csapni, sötétben elválnak a szar a
 májától, diómintás pizzsamában
 nem annyira hasonlít rád, fiam, még
 mondd, hogy nem a ruha teszi az embert.

Csalhatatlanul

János a temetőbe anyai nagy-
 szülei sírjára vitt virágot, pont
 százhet éve született a mama, a
 síron a levelek, mint a lepkék, épp
 kipihenték a szél fáradalmait,
 Őrangyalok napja volt, kétségkívül,
 gondoltam, jó, hogyha valaki ezen
 a napon látta meg a napvilágot,
 bár Juli szerint, amikor a nagy
 született, az Őrangyalok szent napját
 bizony még szeptemberben ünnepelték,
 a síremléken mindamellettt észre-
 vettem Jézust a feszületen, aztán
 megérintettem az orrát, ahogy a
 kisgyerek, aki ezek után, ha majd
 visszatér, mindig ezt fogja csinálni.